

ffeligheder, ſom diſſe Lønningſforhold have bragt over os, og om de Anklager, ſom ere blevne reifte imod en viſ Stand, maa jeg og ſaa ved denne Sag tillade mig at bemærke et Par Ord. Det er ſaa aldeles naturligt, men ſynes at være complet overſeet, at vi ved at gaae over fra den tidligere collegiale Regjeringsform til den repræſentative nødvendigtviis maae komme i en Modſætning til hele det collegiale System. Hvis denne Repræſentation havde en fuldſtændig Myndighed i dette Punkt, vilde den viſnok med Henſyn til ſaadanne Lønninger, hvorom der her er Tale, have grebet Sagen an, ikke fra Lønningſhynspunktet, men derimod fra, hvorvidt diſſe Embedsstillinger være aldeles fornødne, i hvilken Grad de være fornødne. Det var fra den Side, forekommer det mig, at den hele Lønningſlov ſkulde være gaaet ud. Der ſkulde have været lagt en Plan for den hele Embedsvirkſomhed i Landet, og ſaa kunde der have været Tale bagefter om Lønningerne, og det turde maaffee udtaleſe ſom det ſtørſte Beviis paa Imødekommen fra Repræſentationens Side, at den har taget hele det foreliggende Materiale ſom givet, og er gaaet ud derfra med kun ganffe ſaa Indſtrænkninger. Det forekommer mig dog at være en af de første Grundsætninger i Dvergangen fra den collegiale til den repræſentative Regjeringsform, at der maatte være et langt mindre Antal Embedsmænd, efterat den repræſentative Forfatning var bragt i ſtand, idet der derved er ſkabt Kræfter tillive fra Befolkningens Side, ſom ikke være til Raadighed tilbage; men ſom maa paa den ene eller anden Maade bringes i Virkſomhed. Dette foranlediger mig til en Slutningsbemærkning, den nemlig, at alle de Ministerier, ſom vi, ſaa at ſige, have haft fra den Tid af, vi gik over til den nuværende Forfatning, have alle væſentlig været tagne lige ud fra den dannede Embedſtand. Med ganffe ſaa Undtagelſer har der ikke i Hans Majestæts Statsraad ſiddet en eneſte Mand, der er udgaaet fra den ydende Deel af Befolkningen, ikke en eneſte Mand uden dem, ſom fra deres Ungdom have været vant til at tage og ikke at yde. Jeg ſeer først en Støtte for vor hele Forfatning, og for den hele helbige Løsning af ſaamange vanſke-

lige Spørgſmaal, naar vi komme dertil, at der i Statsraadet ogſaa ſidder intelligente Mænd, ſom vide, hvad det vil ſige at yde, og ikke blot, hvad det vil ſige at tage. Ved Spørgſmaal af den Natur og Beſkaffenhed vilde vi være langt helbigere ſtillede, naar vi havde haft ſaadanne Repræſentanter. Det er imidlertid ikke givet os, og jeg ſkal aldeles ikke forlange det, at udøve nogen Indflydſe paa Regjeringsens Sammenſætning; men hvad der er givet os, det er efter den modneſte Overveieſe at behandle de Spørgſmaal, ſom ligge for, og indſtille dem til Ministeriet, til hvis Beto vi dog ikke ſkulde tage noget betydeligt Henſyn, i det Haab, at det ogſaa vil forelægge Hans Majestæt Sagen paa anden Maade.

Albert: Det Forſlag, ſom Udvalgets ærede Fleertal har ſtillet, er mig ikke klart i alle Punkter; jeg kunde derfor have ønsket, at den ærede Ordſfører havde udtalt ſig noget næiere om Forſtaaelsen deraf. Det vilde ikkær have været intereſſant, hvis den ærede Juſtitsminister havde været tilſtede her, thi man vilde ſaa have ſaaet at vide, hvorledes han opfatte dette Forſlag, og det vilde naturligviis være af overordentlig Vigtighed at vide det nu, for at man kunde ſige, naar vi næſte Gang komme ſammen, hvorledes Forſlaget var blevet forſtaaet fra den paagjældende Ministers Side (Eſcherriug: Han forſtaaer ingen Ting!). Det har jo viiſt ſig, at den ærede Juſtitsminister har overordentlig vanſkeligt ved at komme ind paa praktiſt at angribe denne Sag. Jeg ſkal nu tillade mig at fremſætte de Realitetſtvil eller Realitets-Betrægtninger, ſom nærmefſt paaatrænge ſig mig; jeg har kun ſeet Forſlaget her idag, og det er derfor muligt, at jeg tager Feil i Et og Andet. Forſlagets Særegenhed forekommer mig først at beſtaaede deri, at vi indſætte i vor Finantslov en Pengesum, der er ſammenſat af et Antal varierende Gager, uden at vi have Tillabelſe til at røre ved denne Pengesum; derved er vel Finantslovens Charakter ſom eetårig Lov ikke forandret. Jeg forſtaaer Forſlaget ſaaledes, at i det kommende Finantsaar kan Juſtitsministeren bevilge Gager til et Beløb af 15,000 Rb.; men diſſe Gager blive beſtandig uforanderlige, ſaa længe de ſammte Embedsmænd